Мета роботи. Визначити роль біоетики у правовому регулюванні застосування передових медичних технологій і методів лікування та попередженні порушення прав людини.
Матеріали та методи. Під час написання тез застосовувалися філософські, загальнонаукові та спеціальні методи.
Результати. Сучасні медичні технології розвиваються надзвичайно стрімко. За даними досліджень, проведених у 2019 р., п'ятьма медичними технологіями, які можуть змінити світ, є:
а) лікарські препарати та антивікова обробка (молекулярне відновлення заміни органів);
б) 3-D і 5-D технології;
в) нанотехнології;
г) пренатальні генетичні маніпуляції (уникаючи розвитку мутацій);
д) персоналізована медицина, що супроводжується Big Date і штучним інтелектом.
Такі потужні технології безумовно є прогресивними, допомагають рятувати людські життя. Однак паралельно вони створюють загрозу для моральної ідентичності людини, можуть мати наслідком порушення таких особистих прав людини як право на честь і гідність, особисту недоторканість.
Саме тому цілком закономірним є існування такої науки як біоетики. Біоетика (з грецької мови βίος — життя, ἔθος — звичай) — узагальнені знання, що охоплюють аспекти моральної етики, що пов'язані з безпосереднім розвитком біологічних наук, які стосуються генетичних, терапевтичних питань, досліджень в медицині, турботи про життя і здоров'я людини.
Науковці вважають, що до біоетичних проблем відносять питання репродуктивних технологій (зокрема, штучне запліднення), клінічні експерименти на людях, евтаназія, дослідження геномів та генотипів та низка інших. Однією з наріжних проблем є трансплантологія.
Трансплантологія – це теорія та практика пересаджування органів і тканин людського організму. Цей вид лікування сьогодні досить дискусійний. Має як широке коло прихильників, так і опонентів, котрі вважають трансплантацію однією із проблемних сфер для сучасного суспільства. Не дивлячись на надсучасну передову техніку і професіоналізм лікарів, котрі здійснюють трансплантацію, вона порушує більшість біотичних аспектів, низка держав визнає цей метод незаконним та вважає його своєрідним втручанням в особисте внутрішнє життя пацієнта.
Висновки. Безперечно значення біоетики складно переоцінити, адже вона сприяє вивченню та врегулюванням суперечностей, які виникають через надзвичайно крихку межу між сучасним розвитком медичних технологій та порушенням таких фундаментальних прав людини, як право на особисту недоторканість, повагу до честі та гідності.

ФІЛОСОФСЬКИЙ АНАЛІЗ ФЕНОМЕНУ "ЛЮДИНИ" У НІМЕЦЬКІЙ КЛАСИЧНІЙ ФІЛОСОФІЇ XX СТ
PHILOSOPHICAL ANALYSIS OF THE PHENOMENON OF "PERSON" IN GERMAN CLASSICAL PHILOSOPHY OF THE XX CENTURY

Плетньов В. В.
Науковий керівник: к. філ. н., доц. Дубініна В. О.
Pletnov V. V.
Scientific adviser: assoc. prof. Dubinina V. O., PhD
Українська медична стоматологічна академія
м. Полтава, Україна
Кафедра філософії та суспільних наук
Актуальність. протягом усієї історії суспільства люди намагалися осмислити свою сутність, положення у світі, мету існування. У різні історичні епохи існували різні напрямки у вивченні антропології. У XX сторіччі у німецькій філософській школі найбільший розвиток зазнала філософська антропологія, засновниками якої вважаються Макс Шелер з твором "Положення людини у космосі" та Хельмут Плеснер з твором "Ступені органічного та людина". Саме аналіз цих творів та творів учнів Шелера та Плеснера дозволяє зрозуміти розвиток філосоіської думки у цей час, та виявити походження головних ідей походження людини, які панують на сьогоднішній час.
Мета роботи. проаналізувати праці філософського напрямку антропології XX століття німецької школи таких філософів, як: М. Шелер, Х. Плеснер, А. Гелен, К. Лоренц, П. Л. Ландсерг; сформулювати основні принципи та ідеї філософської антропології; визначити вплив цього напрямку на ідеї антропології теперішнього часу.
Матеріали та методи. 1.Шелер М. Положение человека в Космосе// Проблема человека в западной философии —Издательство «Прогресс», 1988. С. 31-95.
2. Гелен А. О систематике антропологии // Проблема человека в западной философии — М. : Прогресс, 1988. — С. 152—201
Результати. Криза суспільства, на думку М. Шелера, була наслідком кризи людини, "человек не становился настолько проблематичным для себя, как настоящее время. " [1, с. 32]. Основним чинником, на думку філософа, була наявність великої кількості направлень у антропології, які були майже повністю відрізнялись. Він намагався об'єднати теологічний, філософський, природно-науковий напрямки у новій системі - філософській антропології. Людину він розумів як істоту, яка складається з двох сутностей: пориву, що являло собою природні інстинкти, та духу, який був поєднанням розуму та почуттів. Його вчення набуло широкої популярності у світі, та, с часом, розділилося на три основні гілки: біологічну, культурну та релігіозну. В німецькому суспільстві поширилися біологічна гілка, яку відстоював А. Гелен та К. Лоренц. Гелен відійшов від розділення людини на складові, а стверджував, що "человек есть действующее существо и тем самым существо дисциплины. "[2, с. 164]. Лоренц, в свою чергу, виходив із біологічної природи людини, обумовленою інстинктами. Саме з біологічної гілки пішло сучасне розуміння людини.
Висновки. Тож, М. Шелер та Х. Плеснер у своїх класичному творі намагався об'єднати усі існуючі розуміння людини у нову систему, яка влаштовувала б усіх. На сьогоднішній день ми можемо побачити, що досі існують різні підходи до вивчення людини та її природи, але вже немає фундаментальних відмінностей між ними, тож своїм твором, Ці філософи та їх учні внесли великий внесок у сучасне розуміння самих себе, суспільства та світу.